

РЕШЕНИЕ

№ 174

гр. София, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иван Иванов

Членове: Зорница Хайдукова
Валентин Бойкинов

като разгледа докладваното от Валентин Бойкинов Въззивно частно гражданско дело № 20221000503274 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 463, вр. с чл. 278 ГПК и е образувано по жалба на „Колект БГ“ЕАД, чрез процесуалния представител адв. Ю. Г. срещу Решение № 371/21.06.2022г. на Окръжен съд Благоевград по в.ч.гр.дело № 359/2022г. , с което е оставена без уважение жалбата срещу Разпределението на суми, обективизирано в протокол с изх.№ 891018539870/25.03.2022г. по изп.дело № 782/2021г. на ЧСИ М. К..

Счита, че обжалваното решение е неправилно поради съображения, изложени в жалбата, поради което моли да бъде отменено и да се постанови друго, с което се отмени постановлението за разпределение на ЧСИ в обжалваната част като незаконосъобразно.

В срока за отговор насрещните страни Р. И. Д. и Н. Й. Д. са възразили против частната жалба по съображения изложени в отговора.

Съдът като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи и представените доказателства намира за установено следното :

Жалба е подадена в срока по чл. 275, ал.1 ГПК и е допустима, но разгледана по същество тя е неоснователна.

Установява се от преписката по изп. дело № № 782/2021г. на ЧСИ М. К., че изпълнителното производство е образувано по молба на първоначалните вискатели Р. И. Д. въз основа на изпълнителен лист издаден въз основа на Заповед за незабавно изпълнение издадена по ч.гр.дело № 1054/2021г. на РС Разлог, с която длъжникът И. Й. Д. е осъден да заплати на Р. И. Д. сумата 4000 лева, представляваща месечна издръжка, платима до 15 то число на текущия месец, считано от 01.04.2021г., съгласно сключено споразумение с

нотариална заверка на подписите, както и на Н. Й. Д. въз основа на изпълнителен лист издаден въз основа на Заповед за незабавно изпълнение издадена по ч.гр.дело № 1053/2021г. на РС Разлог, с която длъжникът И. Й. Д. е осъден да заплати на Н. Й. Д. сумата 500 лева, представляваща месечна издръжка, платима до 15 то число на текущия месец, считано от 020.04.2021г., съгласно сключено споразумение с нотариална заверка на подписите.

Не е спорно, а и се установява от данните по делото, че в хода на принудителното изпълнение като присъединен вискател и бил конституиран и жалбоподателят „Колект БГ”ЕАД.

Не е спорно, а и се установява, че след проведени в хода на изпълнителното производство действия по принудително изпълнение чрез изпълнителен заповест за вземания за трудово възнаграждение на длъжника е събрана сума в размер на 15 232,84 лева.

С протокол от 25.03.2022 г. съдебният изпълнител е изготвил разпределение на постъпилата от публичната продажба сума от 15 232,84 лв. Разпределението на сумата от 267 000 лв. е извършено, както следва:

1.В полза на Р. И. Д.-12 568,66 лева/ чл. 136, ал.1, т.5 ЗЗД/

2.В полза на Н. Й. Д.-1 399,62 лева /т. 26 от ТТР към ЗЧСИ/

При така установените факти съдът приема следното от правна страна :

Разпределението представлява акт на съдебния изпълнител, с който се определя редът за удовлетворяване вземанията на вискателите и какви суми се полагат за пълното или частично изплащане на всяко едно от тях, когато събраната по изпълнителното дело сума е недостатъчна за удовлетворяване на всички вискатели /чл. 460 ГПК/. Съдебният изпълнител извършва разпределение, като най - напред отделя суми за изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочтително удовлетворение, а остатъкът се разпределя между другите вземания по съразмерност. Редът на предпочтително удовлетворение на вземанията се определя съобразно реда на привилегиите по чл. 136 ЗЗД, а степента на удовлетворяването им - от правилото за съразмерно удовлетворяване на вземанията с еднакъв ред.

Съгласно чл. 136 ЗЗД ползват се с право на предпочтително удовлетворение в реда, по който са изброени, следните вземания:

1. вземанията за разноси по обезпечаването и принудителното изпълнение, както и за исковите по чл. 134 и 135 - от стойността на имота, за който са направени, спрямо кредиторите, които се ползват от тези разноси;

2. вземанията на държавата за данъци върху определен имот или за моторно превозно средство - от стойността на този имот или на моторното превозно средство, както и вземания, произтичащи от концесионни възнаграждения, лихви и неустойки по концесионни договори;

3. вземанията, обезпечени със залог или ипотека - от стойността на заложените или

ипотекирани имоти;

4. вземанията, за които се упражнява право на задържане;

5. вземанията на работници и служители, произтичащи от трудови правоотношения и вземанията за издръжка.

В разглеждания случай от получената от проданта сума, както правилно е посочил и първоинстанционният съд, най - напред подлежат на удовлетворяване в пълен размер вземанията, с привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 15 ЗЗД – това са вземанията за издръжка на първоначалните вискатели по принудителното изпълнение- Р. И. Д. за сумата от 12 568,66 лева и Н. Й. Д. за сумата от 1 399,62 лева.

Правилно съдът е приел, че съдебният изпълнител законосъобразно на първо място е заделил сума за удовлетворяване на вземанията за издръжка на вискателите Р. Д. и Н. Д., доколкото в рамките на образуваното изпълнително дело, съдебният изпълнител не може да прави преценка за качеството на кредитор на когото и да било от участващите в принудителното изпълнение лица. Достатъчно е за развитието на изпълнителното дело да е предоставен от вискателя изпълнителен лист за вземанията от който да се установява, че е налице съществуваща в негова полза привилегия, какъвто случай е именно настоящият. Изпълнителните листове са издадени на основание влязла в сила заповед за незабавно изпълнение, поради което и последиците й са приравнени на установени с влязъл в сила и окончателен стабилизиран съдебен акт, доколкото не се твърди, а и не се установява по повод на постъпило възражение срещу заповедта да е предявен иск за съществуването на вземането. Последното обстоятелство между впрочем се явява и ирелевантно за активната легитимация на вискателите, вкл. и да участват в производството по разпределение на сумите с оглед на незабавното изпълнение на заповедта, което да не е спряно на основание чл.423 ГПК. Предвид изложеното следва да се приеме, че са правилни изводите на въззивния съд, че вземанията по издадените два ИЛ са основани именно на съдебни актове, същите касаят заплащане на издръжка и респ. вземанията се ползват с привилигировани по см. на чл.136, ал.1, т.5 ГПК и тъй като не се конкурират с друго привилигировано вземане правилно съдебният изпълнител е разпределил събраните суми изцяло в полза на двамата вискатели.

Неоснователно се твърди и от жалбоподателя, че в задължение на съдебния изпълнител е било да провери дали вземането е привилигировано и от гледна точка на размерът на вземането за издръжка, тъй законодателят в чл.136 и сл. от ЗЗД не е предвидил подобно условие. От значение в конкретния случай ще е единствено да се извърши преценка дали същото се ползва с привилегия спрямо останалите конкуриращи се вземания. Имайки предвид и това обстоятелство окръжният съд правилно е стигнал до извода си, че издръжката се ползва с такава привилегия и съответно съдебният изпълнител правилно е разпределил сумите по атакуваното разпределение.

От друга страна, ирелевантни за настоящия спор са доводите отнасящи се до това, че жалбоподателят е подал искова молба, с която по реда на чл.464 ГПК е оспорено

основанието на привилигираното вземане. Както правилно е съобразил и окръжният съд в обжалваното решение, че твърдяната незаконосъобразност по издаването на заповедта за незабавно изпълнение, с която в полза на двамата вискатели са присъдени вземания за издръжка в нарушение на съществуващия специален режим по Семейния кодекс, наличието на такова производство не е основание за спиране на изпълнителното дело, тъй като не осъществява нито една от хипотезите на чл.432 ГПК, а представлява предвидена от законодателя гаранция за удовлетворяването на всички вискатели чрез спиране предаването на сумата, определена за кредитора с оспорено вземане, каквато хипотеза е съвсем различна от тази, с която се обжалва начина за извършване на разпределение.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че частната жалба срещу обжалваното решение следва да бъде оставена без уважение като неоснователна, а обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

На осн. чл.78, ал.3 ГПК и с оглед на направеното искане жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на двете жалбоподателки общо сумата в размер на 400 лева, представляваща заплатени от тях разноски за адвокатско възнаграждение по повод на обжалването пред настоящата инстанция.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 371/21.06.2022г. на Окръжен съд Благоевград по в.ч. гр.дело № 359/2022г., с което е оставена без уважение жалбата срещу Разпределението на суми, обективизирано в протокол с изх.№ 891018539870/25.03.2022г. по изп.дело № 782/2021г. на ЧСИ М. К., като правилно.

ОСЪЖДА „Колект БГ”ЕАД, ЕИК 203693558, със седалище и адрес на управление гр.София, район Витоша, ул.”Рачо Петков Казанджията”№4, ет.6, със съдебен адрес гр.***, ул.”****”№69, чрез адв. Ю. Г. да заплати на Р. И. Д., ЕГН ***** и Н. Й. Д., ЕГН ***** и двете със съдебен адрес гр.***, ул.”****”№25, чрез адв. А. Б., на осн. чл.78,ал.3 ГПК сумата в размер на 400 лева, представляваща заплатени от тях разноски за адвокатско възнаграждение по повод на обжалването пред настоящата инстанция.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____